

Sygnatura akt I C 1162/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...), dnia 21 lutego 2020 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.R. Tomasz Kotkowski

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2020 r. w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. S., J. S.

przeciwko (...) z siedzibą w D.

o zapłatę

- 1. zasądza od (...) z siedzibą w D. na rzecz K. S. kwotę 250 (dwieście pięćdziesiąt) euro z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 lipca 2019 roku do dnia zapłaty;**
- 2. zasądza od (...) z siedzibą w D. na rzecz J. S. kwotę 250 (dwieście pięćdziesiąt) euro z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 lipca 2019 roku do dnia zapłaty**
- 3. zasądza od (...) z siedzibą w D. na rzecz K. S. kwotę 387 (trzysta osiemdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;**
4. zasądza od (...) z siedzibą w D. na rzecz K. S. kwotę 387 (trzysta osiemdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1162/19

UZASADNIENIE

Powodowie K. S. i J. S. wnosili o zasądzenie od pozwanego (...) z siedzibą w D. kwoty po 250 euro tytułem odszkodowania za opóźniony lot (pозew k. 4-9).

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa. Wywodził, że nie odpowiada za opóźnienie, ponieważ zostało ono spowodowane przez okoliczność nadzwyczajną w postaci awarii pompy paliwowej na lotnisku (odpowiedź na pozew k. 28-30).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie K. S. i J. S. osiadali bilety na przelot linią R. na trasie Ł. – (...) w dniu 8 lutego 2019 r., z wylotem o godz. 15:25 (lot nr (...)).

Dowód: karty pokładowe k. 12-14,18

Lot w dniu 8 lutego 2019 r. został odwołany – samolot wykonujący przelot z (...) do Ł., na pokładzie którego mieli następnie wylecieć powodowie, został przekierowany na lotnisko w M.. Przyczyną takiej decyzji była awaria cysterny paliwowej na lotnisku w Ł., powodująca niedostępność paliwa.

Dowód: zaświadczenia k. 19-20, 39, depesza k. 38

Powodowie zostali przewiezieni w dniu 9 lutego 2019 r., lotem o godz. 10:50. Powodowie dotarli do (...) z opóźnieniem przekraczającym 3 godziny.

Dowód: zaświadczenia k. 19-20

Powodowie wzywali pozwanego do zapłaty.

Dowód: pismo k. 15, załącznik k. 16 odw, dowód nadania k. 17

Stan faktyczny był w całości bezsporny. Nie ulega wątpliwości, że skoro wylot odbył się następnego dnia, to również przybycie pasażerów na lotnisko przeznaczenia nastąpiło z opóźnieniem przekraczającym 3 godziny w stosunku do czasu zakładanego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na podstawie art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń (Dz.U.U.E.L.2007.199.1) Sąd rozpoznał sprawę na posiedzeniu niejawnym.

Powództwo jest zasadne.

Zgodnie z dyspozycją art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r., ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U.U.E.L.2004.46.1, dalej: rozporządzenie), w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 7 (...). Do celów stosowania prawa do odszkodowania pasażerów opóźnionych lotów można traktować jak pasażerów odwołanych lotów - mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 rozporządzenia, jeżeli (...) poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu (tak wyrok (...) z dnia 19 listopada 2009 r. w połączonych sprawach C-402/07 i C-432/07 S. przeciwko (...) oraz B. i in. przeciwko A. France SA). Jak stanowi art. 7 ust. 1 rozporządzenia, w przypadku odwołania do tegoż artykułu pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości:

- a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1.500 kilometrów;
- b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1.500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1.500 do 3.500 kilometrów;
- c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów niż loty określone w lit. a) lub b).

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawało, że lot powodów został odwołany, wobec czego spełniona została przesłanka powstania roszczenia odszkodowawczego przewidziana w art. 5 ust. 1 lit. c) w zw. z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia. Pozwany powoływał się jednak na treść art. 5 ust. 3 rozporządzenia, według którego przewoźnik lotniczy nie jest zobowiązany do wypłaty rekompensaty przewidzianej w art. 7, jeżeli może dowieść, że odwołanie jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków. Przepis ten stanowi realizację celu zadeklarowanego w pkt. 14. preambuły do rozporządzenia, zgodnie z którym zobowiązania przewoźników lotniczych powinny być ograniczone lub ich odpowiedzialność wyłączona w przypadku gdy zdarzenie jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków. Okoliczności te mogą, w szczególności, zaistnieć w przypadku destabilizacji politycznej, warunków meteorologicznych

uniemożliwiających dany lot, zagrożenia bezpieczeństwa, nieoczekiwanych wad mogących wpłynąć na bezpieczeństwo lotu oraz strajków mających wpływ na działalność przewoźnika. Pozwany wskazywał, że niedostępność paliwa na lotnisku wynikająca z awarii cysterny transportującej paliwo stanowi jedną z okoliczności nadzwyczajnych, o których mowa we wskazanych przepisach.

Rozumieniu pojęcia „nadzwyczajnych okoliczności” użytego w art. 5 ust. 3 rozporządzenia zostało poświęcone postanowienie (...) z dnia 14 listopada 2014 r. w sprawie C-394/14 S. S. (2) i in. przeciwko (...). W orzeczeniu tym Trybunał przypominał, że art. 5 ust. 3 musi być interpretowany wąsko (pkt 17, podobnie wyrok W.-H., C#549/07, pkt 20) oraz że na przewoźniku lotniczym, który zamierza się na nie powołać, spoczywa ponadto obowiązek wykazania, że okoliczności tych w żadnym razie nie można by było uniknąć za pomocą dostosowanych do sytuacji środków, to jest środków, które w chwili wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności odpowiadają między innymi warunkom technicznie i ekonomicznie możliwym do przyjęcia przez danego przewoźnika lotniczego (podobnie wyrok E. i R., C#294/10, pkt 25). W odniesieniu do problemów technicznych samolotu (w przypadku rozważanym przez (...) było to uderzenie w samolot lotniskowego pojazdu ze schodami) choć problemy takie można zaliczyć do nadzwyczajnych okoliczności, to jednak okoliczności związane z takim zdarzeniem mogą zostać uznane za „nadzwyczajne” w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 tylko wówczas, gdy odnoszą się do zdarzenia, które – na wzór okoliczności wymienionych w motywie 14 tego rozporządzenia – nie wpisuje się w ramy normalnego wykonywania działalności danego przewoźnika lotniczego i nie pozwala na skuteczne nad nim panowanie ze względu na jego charakter lub źródło. Zdarzenie takie jak kolizja z pojazdem lotniskowym, którego używanie jest nieodłącznie wpisane w kontekst transportu pasażerów drogą lotniczą wpisuje się w ramy normalnego wykonywania działalności przewoźnika lotniczego (przy założeniu że uszkodzenie nie zostało spowodowane przez akt zewnętrzny wobec normalnych usług świadczonych przez lotnisko, taki jak akt terroryzmu lub sabotażu). Wszystkie wskazane wyżej uwagi – poczynione przez (...) na tle bardzo zbliżonego stanu faktycznego – można *mutatis mutandis* odnieść do sytuacji rozważanej w niniejszej sprawie, w której odwołanie lotu wynikało z awarii cysterny lotniskowej, niezbędnej do zatankowania statku powietrznego. Używanie tego rodzaju sprzętu jest normalne i niezbędne dla prowadzenia przewozu lotniczego. Dlatego też wystąpienie jego usterki wpisuje się w ramy normalnego wykonywania działalności przewoźnika lotniczego i nie może być uznane za okoliczność nadzwyczajną w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia, nawet jeżeli cysterna nie należy do przewoźnika tylko do podmiotu, z którego usług korzysta przewoźnik wykonując umowę przewozu. Płyne stąd wniosek, że pozwany nie wykazał zaistnienia okoliczności uwalniających go od obowiązku uiszczenia odszkodowania przewidzianego w art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia.

Na marginesie należy dodać, że pozwany nie podjął próby wykazania, że niemożliwe lub niecelowe byłoby podjęcie środków zaradczych, które pozwoliłyby uniknąć następstw awarii cysterny. Takim środkiem mogłoby być chociażby wskazywane przez stronę powodową (k. 45) przewiezienie pasażerów transportem autokarowym z lotniska (...) na znajdujące się w relatywnie niewielkiej odległości lotnisko w M.. W tym kontekście należy zauważyć, że powoływana przez pozwaną depesza (...) została nadana o godz. 13:01, a zatem około 2,5 godziny przed planowaną godziną wylotu powodów. *Prima facie* wydaje się zatem, że uniknięcie opóźnienia o rozmiarze przekraczającym 3 godziny nie było niemożliwe. Jak już wskazano, pozwany nie odniósł się do argumentacji strony powodowej w tej mierze i nie podjął inicjatywy wykazania, że podjęcie tego rodzaju działań byłoby niemożliwe lub nieracjonalne.

Zauważyć należy, na co również zwracał uwagę Trybunał w powołanym orzeczeniu, że przepisy rozporządzenia nie ograniczają prawa przewoźnika lotniczego do dochodzenia roszczeń regresowych od jego kontrahenta odpowiedzialnego za zapewnienie dostępności paliwa w porcie lotniczym (art. 13 rozporządzenia).

Wobec powyższego, powództwo zostało uwzględnione jako zasadne. Odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono na podstawie art. 481 k.c.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Ponieważ powodów łączyło współuczestnictwo o charakterze formalnym (każde z powodów dochodziło odrębnego, własnego roszczenia) koszty te należało rozliczyć odrębnie dla każdego z powodów. Na poniesione przez każdego z powodów koszty procesu złożyły się:

- opłata od pozwu w kwocie 100 złotych (art. 13 ust. 1 pkt 2 u.k.s.c.),
- wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w kwocie 270 złotych (§ 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz.U.2018.265 z późn. zm.),
- opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł (k. 21).

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego – wykonać po wznowieniu wysyłki pism wstrzymanej zarządzeniem Prezesa Sądu z dnia 18 marca 2020 r., nr A. XXIV – 0000 – 20/20